

Hans Nielsen Hauge forteller om kristne som ble forfulgt av islamister

En av de siste bøkene som Hans Nielsen Hauge skrev og utgav, var «Udtog af Kirkehistorien». Den kom ut i 1822 og ble sluttført under to år før hans død den 29. mars 1824.

Boken er trykket hos Chr. Grøndahl i Christiania og kom bare i ett opplag. Den er på 264 sider. Det er ingen tvil om at det er et imponerende arbeid han utførte.

Hauge har i slutten av sin kirkehistorie et lengre avsnitt om de mange bibelselskaper rundt om i Europa, som ble dannet før og etter år 1800. Det norske bibelselskap ble opprettet i mai 1816, og er den eldste organisasjonen innen den norske kirke. Hauge hadde gjennom sine bokutgivelser fremhevet Guds ord, ved de mange bibelsitater som hans bøker inneholder. Guds ord var grunnvollen og meget viktig for Hauge.

Om opprettelsen av Det norske bibelselskap skriver Hauge sin kirkehistorie på side 260:

«Norge har nå også et Bibelselskap, og et selskap som utgir undervisnings- og andaktsbøker. Disse selskaper virket en tid sammen, og har til dags dato trykket 6000 eksemplarer av Det nye testamentet. Noe er gitt til fattige og til skoler. Resten er solgt. Av undervisnings- og andaktsbøker er det utgitt mange. Ja, måtte alt som fremmer Guds kunnskap og det kristelige sinn, florere i vårt land. Måtte alle sinnede mennesker forenes mot det store mål, å elske Gud over alle ting, og sin neste som seg selv.»

I samme del av Hauges kirkehistorie på side 254-256, forteller Hauge om to muslimske menn som kommer til tro ved å lese Guds ord:

«To arabere fra den muhammedanske religion ønsket å gjøre en felles reise utenlands. De var av høy stand, fortrolige venner, og deres navn var Abdallah og Sabat. Mens Abdallah oppholdt seg i Kabul, ble han av kongen gitt et embete i staten. Her fikk han tak i en bibel og ved bibellesning ble han omvendt til kristendommen. I de muhammedanske land er det dødsstraff for et menneske å gå over til kristendommen. Han forsøkte derfor en tid å skjule sin omvendelse til den kristne tro, men da han skjønnte at det var umulig for fremtiden, bestemte han seg for å søke tilflukt i en kristen menighet. Han flyktet forkledd fra Kabul og nådde den store byen Bukhara (by i Usbekistan). Her møtte han sin venn Sabat, som kjente ham igjen. Abdallah innså faren, og kastet seg derfor ned for Sabats føtter. Han bekjente at han var blitt en kristen, og ba om at han for deres tidligere vennskaps skyld, måtte få leve.

Men Sabat hadde ingen medynk med ham og anmeldte han derimot til kongen i byen. Han ble straks grepet og dømt til døden. Ved henrettelsen var Sabat til

stede som tilskuere. Abdallah ble tilbudt livet dersom han ville avsverge Kristus. «Nei, sa han, jeg vil ikke avsverge Kristus.» Sabat sa om ham at «han var fast i troen». Deretter ble hans hender avhugd. Han fikk tilbud om livet, dersom han ville fornekte Kristus. Han svarte ingenting, men så stadig opp mot himmelen. Sabat sa at det blekk som han kastet på ham, ikke vitnet om noen vrede, men hadde vennskaps- og tilgivelsesuttrykk. Abdallah stod fast i sin tro, og la seg ned på blokken for å motta det siste dødshugg.

Sabat hadde håpet at Abdallah ville avsverge sin tro når livet ble tilbudt ham, men da dette slo feil, ble han svært urolig og fikk bitre bebreidelser. Han reiste til et annet sted for å søke ro, men fant ingen ro. Til sist reiste han til India og kom til byen Madras. Her ble han av den engelske stattholder uttatt til å tolke den muhammedanske lov. Han dro til en annen indisk kystby lenger nord, hvor han fikk et eksemplar av Det nye testamentet på arabisk. Han begynte nå å lese Koranen, og samtidig Det nye testamentet. Han sammenlignet dem nøye med hverandre, og til sist gikk sannhetens lys opp i hans sjel, og han kom til omvendelse. Kort etter reiste han til Madras, en strekning på 75 norske mil, for å la seg døpe. Han ble døpt av Dr. Keer i den engelske kirke da han var 27 år, og skiftet navn til Nathanael, og ble et nyttig redskap i den kristne menighet.

Da hans slekt i Arabia fikk vite at han hadde fulgt Abdallahs eksempel og blitt en kristen, ble hans bror sendt til India for å myrde ham. En dag da Nathanael var i sitt losji, kom hans bror inn til ham forkledd som en tigger, men med en dolk under kappen. Han angrep og såret ham, og Sabat kjente sin bror igjen. Nå ble broren straffet som en snikmorder, men Sabat gikk i bønn for ham og reddet hans liv. Deretter ble han sendt hjem til sin mors hus i Arabia.»

(Kilder: Bl.a. «Hans N. Hauges skrifter» av Hans Ordning fra 1954 og «Udtog af Kirkehistorien», udgivet af H.N. Hauge, Christiania 1822. Info i parentes er artikkelforfatterens merknad. Med artikkelforfatteres gjengivelse til tidsmessig språk).

PETER TORE
GABRIELSEN,
Sanger og
forkynner

DANIEL HADDAL,
www.kingdomlifestyle.no

Å gjøre disipler i hverdagen

Når jeg reiser rundt om i Norge, gir det meg håp. Jeg ser en ny generasjon i vårt land som reiser seg opp med en brann for å tjene Jesus og fortelle om Han til andre.

En del spør meg, Daniel hva skal til for «å gjøre disipler»?

På det spørsmålet er det ulike svar, men jeg ønsker å gi deg innspill med noen viktige punkter til hvordan du kan være med å skape disipler. Ta gjerne disse punktene med i betraktningen når du står i oppdraget vi har til å sørge for at flere blir Jesu disipler. Om du tar mennesker gjennom disse punktene, er det større sjans for at du vil se varig frukt, og få frem brennende disipler som vil leve for Jesus resten av sitt liv.

Jesus forteller oss i skriften at alle troende er kalt til å gjøre mennesker til disipler:

Da trådte Jesus fram og talte til dem: «Jeg har fått all makt i himmelen og på jorden. Gå derfor og gjør alle folkeslag til disipler: Døp dem til Faderens og Sønnens og Den hellige ånds navn og lær dem å holde alt det jeg har befalt dere. Og se, jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» Matteus 28:18

Ofte leder vi mennesker til Jesus uten at de blir fulgt opp. Dette er forslag til hva du kan gjøre for at mennesker skal bli disippelgjort.

- 1~ Ta kontakt med personen. Gi gjerne et profesjonelt ord eller be om helbredelse.
- 2~ Spør om personen vil høre ditt vitnebyrd. Fortell om hvordan du fant Jesus til vedkommende.
- 3~ Spør personen om de ønsker å høre evangeliet. Del da om korset, blodet, synd og omvendelse.
- 4~ Spør om personen ønsker å omvende seg fra sin synd. Gjøre Jesus til Herre i livet sitt. Led vedkommende i en frelsesbønn.
- 5~ Be til Jesus om at personen blir døpt i Den Hellige Ånd, slik at vedkommende mottar tungetale og kraften i åndsdaopen.
- 6~ Ta personen med på en skattejakt/bytur, der de får praktisert å be for noen.
- 7~ La personen dele sitt vitnesbyrd på et møte i en lokal menighet eller et husmøte.
- 8~ Introduser personen til en husgruppe eller til en lokal menighet og inviter dem gjerne med på et Alpha-kurs eller lignende.